Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

Τοπικά

Πολιτικά

Οικονομία

MEDIA – Θεάματα

Διεθνή

ΤΟΠΙΚΑ

Ο Ντάουνερ και οι ανταρσίες στη βουλή ως ενδείξεις προοπτικών

Κάθε φορά που η ε/κ κοινότητα βρίσκεται μπροστά σε προβλήματα ή σε κρίσιμες εξελίξεις στις συνομιλίες φαίνεται ότι οι επιθέσεις ενάντια στον εκπρόσωπο του γ.γ. του ΟΗΕ ένας τελετουργικός τρόπος εκτόνωσης. Ο κ. Ντάουνερ προσφέρει βέβαια και από μόνος του αιτίες για να γίνει στόχος, όπως η πρόσφατη δήλωσή του για «ε/κ προεδρία της Ε.Ε.». Αλλά υπάρχει και μια τελετουργική λειτουργία συσπείρωσης στην επίθεση ενάντια στον «ύποπτο ξένο».

Από την άλλη, η εσωτερική τελετουργία έχει τα όρια της – οι ε/κ χρειάζονται τα Η.Ε. και δεν μπορούν απλώς να φωνάζουν πέρα από τα σύνορα χωρίς συνέπειες και η πολιτική ελίτ το ξέρει. Έτσι συνήθως ο τοπικός ε/κ τύπος αναλώνεται σε επιθέσεις που φτάνουν μέχρι τη βουλή. Έτσι, έγινε και τώρα μετά το Green Tree 2. Συνήθως, επίσης τα δύο μεγάλα κόμματα, τα οποία ιστορικά εκφράζουν μια πιο ήπια στάση στο κυπριακό και φαίνονται να αναγνωρίζουν τις συνέπειες των ρητορικών, περιορίζουν τη ρητορική στο τέλος, ενώ πολιτικοί του απορριπτικού μπλοκ, όπως τον Περδίκη, βρίσκονται απόλυτα στο στοιχείο τους κραυγάζοντας θεατρικά "Downer go home."

Η διαφορά αυτή την φορά ήταν ότι η τελετουργική εκτόνωση στη βουλή λειτούργησε και με ένα τρόπο που κατέγραψε διαφοροποιήσεις που ίσως αποδεικτούν και ως τάσεις του μέλλοντος. Στο αρχικό στάδιο, οι αρχηγοί των κομμάτων, υιοθέτησαν ένα ψήφισμα. Ακολούθως, στην ολομέλεια το ΔΗΚΟ πρότεινε μια διαφοροποίηση που «θα καθιστούσε ανεπιθύμητο τον κ. Ντάουνερ στη θέση του». Ανάλογη επιθετική διατύπωση εισηγήθηκε και ο Σ. Σαμψών – εκ μέρους της ακροδεξιάς του ΔΗΣΥ θα μπορούσε να πει κάποιος. Όταν έγινε η ψηφοφορία, ο μεν ΔΗΣΥ έκανε αποχή, ενώ το ΑΚΕΛ ψήφισε ενάντια στις τροπολογίες. Η πρώτη ενδιαφέρουσα διαφοροποίηση ήταν της Α. Κυριακίδου του ΔΗΚΟ που έκανε αποχή αντί να ψηφίσει την τροπολογία του κόμματος της. Δικαιολόγησε τη θέση της με το, ορθολογικό, επιχείρημα ότι δεν μπορούν, ως βουλευτές, να πηγαίνουν στο Συμβούλιο της Ευρώπης και να επικαλούνται τον ΟΗΕ και μετά "να ερχόμαστε σε απ' ευθείας αντιπαράθεση μαζί του". Η διαφοροποίηση της, με αυτήν την έννοια, έχει να κάμει και με τον νέο της ρόλο ως αντιπρόεδρος της σοσιαλιστικής ομάδας στην κοινοβουλευτική συνέλευση

του Συμβουλίου της Ευρώπης. Έχει, όμως, προφανώς να κάνει και με μια διαφοροποίηση από την ακραία απορριπτική τάση - είχε άλλωστε καταγράφει και παλαιοτέρα να λέει, ως κυπριανική, σε απορριπτικό στέλεχος της τασσικής μειοψηφίας του ΔΗΚΟ "εσύ έτσι και αλλιώς ποτέ δεν δέχτηκες την ομοσπονδία". Το αν ο ηγέτης του ΔΗΚΟ ήξερε ή όχι για τη διαφοροποίηση είναι βέβαια θέμα προς συζήτηση. Διότι ναι μεν το κόμμα του εισηγήθηκε την τροπολογία, αλλά ο κ. Κάρογιαν, ως ηγέτης πολιτικού κόμματος που θέλει να εκπροσωπεί την "ευθύνη", δεν μπορεί να μην ξέρει ότι ένα επιθετικό ψήφισμα θα ήταν πρόβλημα αν έφευγε από τα στενά κυπριακά πλαίσια. Έτσι και αλλιώς, η τροπολογία είχε ως στόχο να διαφοροποιήσει και πάλι το ΔΗΚΟ από τα δύο μεγάλα κόμματα και για όχι να αποκαλύψει την εσωτερική μικροπολιτική των ε/ κ διεθνώς.

Από την άλλη πλευρά, οι διαφοροποιήσεις στον ΔΗΣΥ ήταν επίσης ενδιαφέρουσες – και ενδεχομένως ενδεικτικές. Ο Ντάουνερ θεωρείται γενικώς ότι έχει φιλικές σχέσεις με την ηγεσία, αλλά και δημοσιογραφικούς κύκλους - λ.χ. στις εφημερίδες "Αλήθεια" και "Πολίτης" - της φιλελεύθερης πτέρυγας του ΔΗΣΥ. Οπότε, μια καταδίκη του Ντάουνερ θα ήταν εκτός τόπου για την ηγεσία του ΔΗΣΥ. Από την άλλη βέβαια, στα πλαίσια της προεκλογικής αντιπολίτευσης ο ΔΗΣΥ άφησε το θέμα να αιωρείται. Ο κ. Αναστασιάδης δεν πήγε στη βουλή και η επίσημη γραμμή του ΔΗΣΥ ήταν η αποχή. Η ακροδεξιά του πτέρυγα, ωστόσο, ψήφισε τις τροπολογίες, αναγκάζοντας την πιο φιλελεύθερη-μετριοπαθή πτέρυγα να ψηφίσει εναντίον – και αναπόφευκτα, να συμπορευτεί, μαζί με το ΑΚΕΛ. Η στάση του Α. Μιχαηλίδη που φάνηκε να ψηφίζει την τελευταία στιγμή, μάλλον, δείχνει ότι οι εσωτερικές διαφοροποιήσεις στον ΔΗΣΥ εκφράζουν μια γενικότερη γραμμή να μην βγει τελικά επιθετικό ψήφισμα, αλλά αυτό να γίνει με οριακή στήριξη από τον Συναγερμό. Η διαφοροποίηση, ωστόσο, ήταν εκεί και εξέφρασε πραγματικές δυναμικές μέσα στα κόμματα. Την επομένη η «Σημερινή» είχε ένα τίτλο απογοήτευσης για τα «αντάρτικα» ΔΗΚΟ και ΔΗΣΥ.

Είναι ενδιαφέρουσες οι δυναμικές και για το μέλλον. Διότι η μοιρασμένη και πολυτασική βουλή θα συνεχίσει να είναι έτσι και μετά το 2013.

Ένα εθνικό συμβούλιο, προεκλογικές δημόσιες σχέσεις και στρατηγικές

Μετά το Green Tree, οι ανακοινώσεις των κομμάτων κινήθηκαν σε δύο επίπεδα: από την μια εξέφρασαν ένα γενικό άγχος για την πιθανότητα πολυμερούς, χωρίς ωστόσο να ξεκαθαρίζουν τί θα πρέπει να γίνει αν η τουρκική πλευρά κάνει τις κινήσεις που θεωρούνται απαραίτητες από την ε/κ πλευρά, ενώ από την άλλη φάνηκαν να ανοίγουν ρητορικές με φόντο τις προεδρικές – και σε αυτό το πλαίσιο, ο Πρόεδρος έγινε αυτονόητα στόχος της αντιπολίτευσης σε διάφορα επίπεδα ρητορικής έντασης όμως. Ο ηγέτης του ΔΗΣΥ, του οποίου η στρατηγική φαίνεται να κινείται ανάμεσα στην ενότητα και την αντιπαράθεση, εισηγήθηκε ότι θα ήταν καλύτερα να διαχωριστεί ο ρόλος του προέδρου από το ρόλο του διαπραγματευτή. Η εισήγηση θα μπορούσε να θεωρηθεί και αντιφατική με δεδομένο ότι ο κ. Αναστασιάδης έχει εμπλακεί σε ένα είδος προεκλογικής εκστρατείας με άξονα το κυπριακό, από το 2010. Η κίνηση έχει, όμως, μια επικοινωνιακή προεκλογική διάσταση μπροστά στον κίνδυνο να χάσει ψήφους από απορριπτικούς του κόμματός του προς άλλο υποψήφιο στον πρώτο γύρο. Αρχικά, ο κ. Αναστασιάδης συνέδεσε την εισήγησή του με τις εν δυνάμει αμφιβολίες προς το πρόσωπο του λόγω των θέσεων του το 2004. Φυσικά, μετά τις εκλογές τίποτα δεν δεσμεύει ένα πρόεδρο, όπως απόδειξε και ο Γ. Κληριδης το 1998. Από την άλλη, η εισήγηση λειτουργεί και ως αντιπολιτευτική αιχμή επίθεσης στον Πρόεδρο και, ίσως πιο ουσιαστικά, ως μετατόπιση για να αποφύγει ο ΔΗΣΥ να τοποθετηθεί για τη Διεθνή διάσκεψη – την οποία υποστήριζε και λογικά υποστηρίζει μεν, αλλά δεν μπορεί, λόγω εκλογών, να το πει ανοικτά δε.

Η ΕΔΕΚ και το ΔΗΚΟ διαφοροποιήθηκαν ελαφρώς, μετατοπίζοντας το θέμα, όπως και στις ρητορικές του καλοκαιριού: η μεν ΕΔΕΚ είπε "ναι", αλλά το γενίκευσε, ενώ το ΔΗΚΟ το άφησε σε ένα ακόμα πιο ασαφές πλαίσιο, ζητώντας γενική "αναπροσαρμογή στρατηγικής".

Την αρχή της βδομάδας, μετά από συνάντηση με τον Α. Κυπριανού, ο Ν. Αναστασιάδης μετρίασε επίσης τον τόνο, κάνοντας αναφορά στην πιθανότητα άλλου διαπραγματευτή το καλοκαίρι, όταν θα προεδρεύει η Κύπρος στην Ε.Ε. Προφανώς, το ότι μια επίθεση, η οποία φαίνεται να ξεπερνά ένα σημείο μετατρέπεται σε μπούμερανγκ για το επιτιθέμενο στους μετριοπαθείς ψηφοφόρους, είναι κάτι το οποίο πρέπει να λάβει υπό όψιν ο ηγέτης του ΔΗΣΥ.

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίας του Εθνικού Συμβουλίου φαίνεται να υπήρξε μια στιγμή έντασης με τον κ. Συλλούρη, όταν ο Πρόεδρος ρώτησε ρητορικά και με δυσφορία, σύμφωνα με τις πληροφορίες, «Πόσο μίσος;». Αξίζει, επίσης, να καταγραφεί η φερόμενη ως δήλωση του Προέδρου ότι θα πει «όχι» στην πολυμερή, αν δεν πληρωθούν οι «προϋποθέσεις».

Στην έξοδο από τη συνάντηση, η πιο ενδιαφέρουσα διαφοροποίηση, η οποία πέρασε ως συνήθως απαρατήρητη από ΜΜΕ, ήταν από το ΔΗΚΟ, που δεν ανέφερε τίποτα για το θέμα «αντικατάσταση διαπραγματευτή», τονίζοντας την ανάγκη συνολικής αξιολόγησης της στρατηγικής κλπ. Θεωρείται, σε αυτό το πλαίσιο, ότι ο κ. Κάρογιαν κινείται προς την κατεύθυνση της οριοθέτησης ενός χώρου υποψηφιότητας από το ΔΗΚΟ - οι κριτικές του αναφορές είναι σαφώς εστιασμένες πια και στον ΔΗΣΥ και στο ΑΚΕΛ. Όπως έχουν παρατηρήσει διάφοροι αναλυτές φαίνεται ότι το ΔΗΚΟ κινείται προς τον αποκλεισμό των υποψηφιοτήτων Αναστασιάδη και Χριστόφια από τα δυο μεγάλα κόμματα, κρατώντας, όμως, ανοιχτό το ενδεχόμενο συνεργασίας με το ΑΚΕΛ, στη βάση μιας δικής του, η γενικότερης «κεντρώας» υποψηφιότητας. Από την πλευρά της ΕΔΕΚ φαίνεται οτι θα αναζητηθούν συμμαχίες στο χώρο που προσπαθεί να συγκροτήσει η αρχιεπισκοπή – με αμφιβολίες, ωστόσο, κατά πόσο θα καταφέρει να συσπειρώσει ποσοστά, αν δεν έχει δικό της υποψήφιο.

Από πλευράς ΑΚΕΛ, οι αποφάσεις, σύμφωνα και με την τελευταία συνέντευξη του Α. Κυπριανού, μετατοπίζονται προς το καλοκαίρι. Θα αναμένονται προφανώς οι αποφάσεις Χριστόφια πριν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ανήσυχη ηρεμία στο ταξικό πεδίο

Η προοπτική των γενικευμένων απεργιακών κινητοποιήσεων που διαφάνηκε την περασμένη βδομάδα φαίνεται να αποφεύγεται τελικά μετά τον ταξικό συμβιβασμό που συνομολογήθηκε με την μεσολάβηση του Υπουργείου Εργασίας, την περασμένη Τετάρτη. Οι εργοδότες υποχώρησαν στο ζήτημα της ΑΤΑ που θα παραχωρηθεί τελικά και τα συνδικάτα στο ζήτημα των γενικών αυξήσεων που προνοούνται επίσης από τις συλλογικές συμβάσεις "εκεί που υπάρχουν προβλήματα", αλλά και στο

ζήτημα των περιορισμών στους κλάδους που μπορεί να θεωρηθούν ότι υπάρχουν προβλήματα. Πιο θολό φαίνεται το τοπίο σε σχέση με τα ωφελήματα όπως π.χ. τα Ταμεία Προνοίας ενώ το βασικό ερώτημα που μένει και που τίθεται επιτακτικά είναι πώς θα αποφασίζεται και με ποιά κριτήρια ποιες επιχειρήσεις "έχουν πρόβλημα" και πόσο σοβαρό είναι αυτό, ώστε να δικαιολογεί πάγωμα μισθών ή και "περαιτέρω μέτρων". Το κείμενο της συμφωνίας και πιο λεπτομερής σχολιασμός εδώ http://paratiritirioergasias.blogspot.com/2012/02/blog-post_2889.html

Βέβαια, ήδη, υπήρξαν εργοδότες που παραβίασαν τη συμφωνία πριν στεγνώσει το μελάνι και έτσι, οι προγραμματισμένες απεργίες πραγματοποιήθηκαν την Πέμπτη στις εταιρείες ΚΕΑΝ και Λανίτη, που αρνήθηκαν να παραχωρήσουν την ΑΤΑ. Την Παρασκευή, μετά την επέκταση της 24ωρης απεργίας, υποχώρησε τελικά πρώτα η ΚΕΑΝ και μετά οι εταιρείες Λανίτη, που δήλωσαν ότι θα παραχωρήσουν την ΑΤΑ και θα διαπραγματευτούν το ζήτημα των γενικών αυξήσεων με τα συνδικάτα, έτσι οι εργαζόμενοι σταμάτησαν την απεργία τους. Στα ξενοδοχεία και στις οικοδομές, η ένταση συνεχίζεται και στην ερχόμενη βδομάδα αναμένεται να διαφανεί αν θα πραγματοποιηθούν τελικά οι προειδοποιηθείσες απεργίες. Στα λεωφορεία διεξάγεται από την Τετάρτη παγκύπρια επ' αόριστον απεργία που διακόπηκε μόνο στην περιοχή Λάρνακας-Αμμοχώστου, καθότι η οικονομική διαφορά μεταξύ κυβέρνησης και εταιρειών άφησε ξανά, όπως και τον περασμένο μήνα τους εργαζόμενους απλήρωτους. Συνεχής ενημέρωση εδώ http://paratiritirioergasias.blogspot.com/

Εν τω μεταξύ η ανεργία συγκρίνεται πλέον με αυτήν του 1974, με τους καταγραμμένους άνεργους να ξεπερνούν τις 30.000 και να αποτελούν το 9.3% του εργατικού δυναμικού για το Γενάρη, 25% εκ των οποίων είναι κοινοτικοί. Το Υπουργείο Εργασίας μελετά μέτρα επιδότησης θέσεων εργασίας με ειδική στόχευση τους μακροχρόνια άνεργους.

Στη βόρεια Κύπρο επανασυστήνεται η συνδικαλιστική πλατφόρμα σε συνεργασία με κόμματα της Αριστεράς με την ονομασία Κίνημα Κοινοτικής Ύπαρξης για να συνεχίσουν τον αγώνα και να ξαναπροωθήσουν τα αιτήματα των περσινών τους μεγάλων κινητοποιήσεων για αυτονόμηση από τον ασφυκτικό έλεγχο της Τουρκίας, αυτοδιοίκηση και εκσυγχρονισμό του κρατικού μηχανισμού, τερματισμό των ιδιωτικοποίησεων και των πολιτογραφήσεων, βελτίωση των εργασιακών συνθηκών

και βιώσιμη ανάπτυξη. Στη φετινή διακήρυξη, σε αντίθεση με πέρσι, δεν περιλαμβάνεται αναφορά στη λύση του Κυπριακού και την επανένωση της χώρας.

Η ιδιοτέλεια της επιτροπής οικονομικών στα πρωτοσέλιδα

Την Τετάρτη 1η Φεβρουαρίου, ο "Πολίτης" είχε ένα σχόλιο στο κάτω μέρος της πρώτης σελίδας, το οποίο φωτογράφιζε τον Ν. Παπαδόπουλο ως τον βουλευτή με δικηγορικό γραφείο, ο οποίος, λόγω «ιδιοτελών συμφερόντων», καθυστερούσε την προώθηση στην ολομέλεια νομοσχεδίου για τα «διεθνή εμπιστεύματα». Ήδη, είχε καταθέσει ερώτηση και ο Α. Κυπριανού για «ύποπτη καθυστέρηση», ενώ η προβολή από την εφημερίδα μάλλον δείχνει μια ευρύτερη δυσφορία. Στο εσωτερικό κείμενο με τίτλο «Τα ρεζιλίκια της βουλής», η δημοσιογράφος Κ. Σάββα αναφερόταν ότι οι συνεχόμενες αναβολές του θέματος στην επιτροπή οικονομικών δημιουργούσαν υποψίες - και υπήρχαν σύμφωνα με το άρθρο και καταγγελίες από μέλη της επιτροπής οικονομικών - για σκοπιμότητες. Η νέα αναβολή δόθηκε λόγω απουσίας του Α. Νεοφύτου, στενού συνεργάτη του Ν. Παπαδόπουλου, ο οποίος θεωρείται αντίπαλος της νομοθεσίας – σύμφωνα με το άρθρο «*είναι και ο μόνος ο οποίος ενίσταται με τόσο πάθος στην έγκριση του εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας»*. Το ενδιαφέρον είναι ότι οι καταγγελίες μπορεί να προέρχονταν και από άλλο βουλευτή είτε του ΔΗΣΥ, είτε του ΔΗΚΟ όπως φάνηκε από την αρθρογραφία.

Οι υπόνοιες που υπάρχουν είναι ότι το δικηγορικό γραφείο του Ν. Παπαδόπουλου ή και άλλων τους οποίους εκπροσωπεί στη βουλή ο Α. Νεοφύτου, διαχειρίζονται εμπιστεύματα και κατά συνέπεια δεν θέλουν να διαφοροποιηθεί η υπάρχουσα νομοθεσία.

Μετά από την πίεση, ο Ν. Παπαδόπουλος εξέδωσε ανακοίνωση, διαψεύδοντας ότι καθυστερούσε ο ίδιος την διαδικασία. Βέβαια, είναι λίγο δύσκολο να πιστέψει κάποιος τον επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών μετά από τα όσα έχει πει και κάνει το τελευταίο διάστημα - έχει λ.χ. πρωτοστατήσει στο πάγωμα τόσων κονδυλίων και ξαφνικά φαίνεται να αποποιείται κάθε ευθύνη για τις δικές του θέσεις μόλις πριν λίγους μήνες - όπως και τις πρωτοβουλίες του για επίμαχα σταυρώματα κονδυλίων.

Το θέμα θα παρακολουθείται, βέβαια, πιο προσεκτικά τώρα, αλλά η όλη ανακίνηση του θέματος θεωρείται θετικό δείγμα του ότι η κυοφορούμενη κοινωνική δυσφορία για το ρόλο του πλούτου, των "ιδιοτελών συμφερόντων" και των δικηγορικών γραφείων στη βουλή αρχίζει να αποκτά εκτόπισμα.

MEDIA – Θεάματα

Η κατασκευή του ψευδογεγονοτος «Τσουκας»

«Ψευδογεγονός είναι λοιπόν ένα συμβάν που έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: 1) Δεν είναι αυθόρμητο, αλλά παρουσιάζεται επειδή κάποιος το έχει σχεδιάσει, σκηνοθετήσει ή υποκινήσει…2) Σκηνοθετείται πρωταρχικά (όχι πάντα αποκλειστικά) με άμεσο σκοπό να μεταδοθεί ή να αναπαραχθεί…η αναγγελία του διανέμεται προκαταβολικά «για μελλοντική προβολή» και είναι γραμμένη σαν να έχει συμβεί στο παρελθόν…3) Η σχέση του με τη βαθύτερη πραγματικότητα της κατάστασης είναι αμφιλεγομενη..4) Συνήθως προορίζεται ν' αποτελέσει μια αυτοεπαληθευόμενη προφητεία.»

D. Boorstin, Από τη συλλογή στην κατασκευή ειδήσεων: ένας κατακλυσμός ψευδογεγονότων.

Όταν η αρχισυνταξία - με άξονα τον Διευθυντή Σύνταξης και την πέριξ του ομάδα 0 του «Φιλελευθέρου», η οποία είναι γνωστή για τις προσπάθειες λογοκρισίας ακόμα και για γνωστά ιστορικά γεγονότα - όπως τα αθώα θύματα δικοινοτικών ή άλλων αντιπαραθέσεων, ή διαφορετικές ιστορικές εκδοχές - και η οποία έχει εμπλακεί σε αρκετές επιθέσεις ενάντια σε ακαδημαϊκούς και ερευνητές οι οποίοι εκφράζουν μη-αρεστές απόψεις για το κατεστημένο, υιοθετεί ξαφνικά ένα ακαδημαϊκό ως δήθεν κριτικό, τότε προφανώς τα ερωτήματα για τα κίνητρα του εμπλεκομένου είναι περισσότερα από το τί λέει. Η περίπτωση της προώθησης του κ. Τσούκα είναι μια κλασική περίπτωση κατασκευής «ψευδογεγονότος» και αξίζει να καταγραφεί. Οι αντιφάσεις ανάμεσα στη διαδικασία κατασκευής του θεάματος για πολιτικούς λόγους, και των λεκτικών διατυπώσεων του εμπλεκομένου, που καταδεικνύουν μια αστεία άγνοια αξίζει επίσης να καταγράφουν ως ενδεικτικές ενός είδος θεάματος.

Το Σάββατο 28/1, ο Φιλελεύθερος είχε ένα διαφημιστικό σχόλιο στη σελίδα των παραπολιτικών - «Εν Ολίγοις» - σύμφωνα με το οποίο ο καθηγητής του πανεπιστημίου Κύπρου, Χ. Τσούκας, ανακοίνωσε ότι δεν θα παρευρισκόταν σε μια τελετή κατάθεσης θεμέλιου λίθου για μια βιβλιοθήκη ως πράξη διαμαρτυρίας για το Μαρί.

Γιατί χρειαζόταν να γράψει κάποιος κείμενο για να επαναλάβει τα ίδια που έχουν ειπωθεί, ήδη, θα ήταν άξιον απορίας, αν το θέμα ήταν πράγματι κάτι αυθόρμητο –

αλλά όταν μια υποτιθέμενη «προσωπική δήλωση» αναγγέλλεται στη σαββατιάτικη έκδοση της εφημερίδας με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία στην Κύπρο, τότε προφανώς είναι διαφήμιση. Και ως γνήσια διαδικασία κατασκευής ψευδογεγονότος, το σχόλιο πρόβλεπε - «ανάγγελλε προκαταβολικά ..τη μελλοντική προβολή» - και τη διαδικασία, την οποία θα προσπαθούσε η εφημερίδα ή τουλάχιστον μερίδα της αρχισυνταξίας να προωθήσει/ "σκηνοθετήσει". Μετά από απόσπασμα της "δήλωσης", αναφέρεται το εξής στο σχόλιο: «Στάση που αναμένεται να συζητηθεί έντονα τις επόμενες μέρες».

Τη Δευτέρα δεν συζήτησε, προφανώς, κανένας τίποτα, οπότε την Τρίτη, η εφημερίδα ανέλαβε να οργανώσει και να «σκηνοθετήσει» την «αυτοεπαληθευόμενη προφητεία». Δημοσιεύτηκε το σχόλιο και την επομένη, την Τετάρτη, η Ε. Σιζοπούλου, η οποία κάλυψε, και εν μέρει προσπαθούσε να κατασκευάζει - με ανάλογες "προβλέψεις" ψευδογεγονότων - τις ειδήσεις για τις επιθέσεις ενάντια στον Πρόεδρο το περασμένο καλοκαίρι, είχε ρεπορτάζ με πρωτοσέλιδη διαφήμιση - «Κύμα αγανάκτησης από άρθρο Τσούκα». Τις επόμενες μέρες, τόσο ο Διευθυντής σύνταξης, ο κ. Α. Μιχαηλίδης, όσο και άλλοι αρθρογράφοι προσπάθησαν να προωθήσουν το θέμα, μετατρέποντας ένα γενικόλογο και μάλλον απλοϊκό κείμενο σε "θέμα".

Αξίζει, κατ' αρχήν, να δει, λοιπόν, κάποιος το κείμενο και την κάλυψη για να διαφανεί αν πέρα από την ανάγκη του εν λόγω καθηγητή να προβληθεί, υπήρχε και κάποιο ζητούμενο.

Το ίδιο το κείμενο πέρα από λεκτικά πυροτεχνήματα - χρησιμοποιείται λ.χ. η λέξη "πόλη" για να αποδοθεί μια σοβαροφάνεια καταβολών - φαίνεται να αγνοεί ή να παραβλέπει, δύο ουσιαστικά ζητήματα:

1. Η επίθεση εστιάζεται στο ότι εκδόθηκε το πόρισμα Πολυβίου και αφού το πόρισμα αποδίδει ευθύνες στον πρόεδρο τότε, σύμφωνα με το συγγραφέα, φταίει ο πρόεδρος. Θα πρέπει να εθελοτυφλεί κάποιος για να καμώνεται ότι δεν ξέρει ότι το εν λόγω πόρισμα είναι αντικείμενο έντονης αμφισβήτησης - και ότι ο κ. Πολυβίου, ως εκφραστής μια οποιασδήποτε λογικής συνέπειας, είναι υπό ευρύτερη αμφισβήτηση πια και μετά τη δικαστική απόφαση για την Ήλιος. Αλλά ακόμα και αν υποθέσει κάποιος ότι ο κ. Τσούκας για δικούς του λόγους, που δεν αναλύονται, αποφάσισε να υιοθετήσει το αμφιλεγόμενο πόρισμα, ψεύδεται όταν καμώνεται ότι αυτό το πόρισμα είναι το μόνο που

υπάρχει. Ξέρει πολύ καλά ότι υπάρχει και πόρισμα της αστυνομίας και με βάση αυτό αποφασίστηκαν οι ποινικές διώξεις.

2. Ακόμα περισσότερο, όμως, ο κ. Τσούκας, επειδή ζει στην Κύπρο, και επειδή δεν μπορεί να μην άκουσε για το πόρισμα της Ήλιος και την απόρριψη των πορισμάτων του από το δικαστήριο, ξέρει, ή έστω, «όφειλε να ξέρει» - κατά την αρχή που έθεσε και υπονόμευσε ο ίδιος ο κ. Πολυβίου σε διάστημα λίγων μηνών - ότι τα πορίσματα τέτοιων επιτροπών, όπως των κ. Πολυβίου και Καλλή, είναι βοηθητικά αλλά δεν συνιστούν αποφάσεις, είτε της «πόλης» είτε «της έννομης τάξης».

Αν ο κ. Τσούκας πραγματικά ενδιαφερόταν για το θέμα, θα είχε πάρει θέση και τότε, όταν μερικοί ήθελαν να λογοκριθεί το πόρισμα της αστυνομίας – ή μήπως δεν είναι πόρισμα της "έννομης τάξης" εκείνο; Όμως, ο κ. Τσούκας ήταν απών τότε, ενώ όσοι προσπάθησαν να κατασκευάσουν το ψευδογεγονός, με τον ίδιο ως πρωταγωνιστή, ήταν από τους πρωταγωνιστές της λογοκρισίας.

Προφανώς, λοιπόν, το θέμα δεν ήταν ούτε η ηθική - εκτός εάν για κάποιο λόγο οι νεκροί της Ήλιος είναι λιγότερο θύματα από μερικούς –διότι ακόμα και εδώ υπήρχε μια ιεράρχηση νεκρών- της 11ης Ιουλίου - ούτε ζήτημα νομικών δεδομένων. Ο κ. Τσούκας ήθελε να κάνει αντιπολίτευση και πρόσφερε τον εαυτό του για χρήση.

Αν ένιωθε πραγματικά ενόχληση, μπορούσε να μην πάει στην εκδήλωση σεμνά. Κανένας δεν θα του έκανε κριτική, όπως άλλωστε και δεν διακινδύνευσε τίποτα με τη «δήλωσή» του. Έβγαζε λόγους εκ του Ασφαλούς. Και ουσιαστικά, υπέβαλε υποψηφιότητα για θεαματικό ρόλο. Εδώ, ίσως, βρίσκεται και η βαθύτερη αντίφαση στην στάση του κ. Τσούκα: μέρος της κριτικής του είναι ότι η μη αποδοχή του αμφιλεγόμενου πορίσματος και των αντιφάσεων του κ. Πολυβίου, συνιστούσε ιδιωτική στάση. Το ότι και πάλι παραβλέπει τα συνταγματικά δεδομένα και υποχρεώσεις του Προέδρου να υπερασπιστεί την νομιμότητα, είναι κατανοητό αφού δεν μπορεί να κατανοήσει την συνταγματική εκτροπή, την οποία ήθελαν μερικοί – και ο ίδιος ο κ. Τσούκας προφανώς. Όμως, είναι τουλάχιστον αστείο κάποιος, ο οποίος τόσο εξόφθαλμα κάνει αυτοδιαφήμιση και προσφέρεται για κατασκευή θεαμάτων, να κάνει και κριτική για την αντίθεση δημόσιου – ιδιωτικού. Ο κ. Τσούκας είναι τεκμήριο της μετατροπής ενός δημόσιου ρόλου, του καθηγητή δημόσιου πανεπιστημίου, σε εμπόρευμα για πολιτικάντικη κατανάλωση. Δικαίωμά του, βέβαια,

στην εποχή του θεάματος και των ριαλιτι, αλλά ό,ποιος κατοικεί σε γυάλινο σπίτι, δεν πετάει πέτρες.

Αξίζουν όμως και δύο επιπρόσθετα σχόλια για τα λεκτικά πυροτεχνήματα: η επίκληση της «κοινής λογικής» - ενός όρου που τα χωράει όλα και τίποτε - για ένα θέμα, το οποίο είναι ανοικτό προς συζήτηση, είναι φτηνό επιχείρημα για να το πάρει κάποιος σοβαρά από ακαδημαϊκό, ενώ η παρουσίαση του θέματος της «ηθικής της ηγεσίας», μπορεί να χαρακτηριστεί τουλάχιστον απλοϊκή για το θέμα της «διοίκησης» στη σημερινή εποχή. Κάποια, έστω, παραδείγματα λ.χ. θα βοηθούσαν να γίνουν κατανοητές οι ευθύνες σε ανάλογες περιστάσεις. Φυσικά, κάτι τέτοιο δεν θα ήταν βολικό, για το υπό κατασκευή ψευδογεγονός, οπότε η αναφορά εστιάστηκε στη χωρίς παραδείγματα γενικόλογη ηθικολογία. Έστω και θεωρητικά, θα μπορούσε, όμως, να περιμένει κάποιος είτε μια ρεαλιστική αντιμετώπιση του θέματος της «ηγεσίας», και τις συνέπειες του διαχωρισμού των εξουσιών, είτε, μια αναγνώριση των διαφορών ανάμεσα στην παραδοσιακή έννοια του ηγέτη/μονάρχη και του σύγχρονου διαχειριστή. Αλλά, και πάλι όμως, αυτά θα οδηγούσαν στις ευθύνες με βάση τις αρμοδιότητες ανά τομέα. Αυτά, βέβαια, δεν θα μπορούσαν να βολέψουν την πολιτική επίθεση, οπότε ο κ. Τσούκας κατέφυγε σε γενικόλογες πλαδαρότητες. Όταν ο ίδιος ο κ. Τσούκας μετατρέπει τις παρεμβάσεις του στο δημόσιο λόγο σε εμπορικά θεάματα, είναι και αστείο να υιοθετεί και ηθικό ρόλο: Είναι ηθικό να προβάλλεται κάποιος ως κριτικός από ένα λογοκριτή;

Τί θέση πήρε λ.χ. ο Διευθυντής σύνταξης του Φιλελεύθερου, ο οποίος προώθησε το ψευδογεγονος «Τσούκας», όταν ο Τ. Παπαδόπουλος εμπλεκόταν, σε μια από τις χειρότερες στιγμές της προεδρίας του, την κατασκευή της «περιρρέουσας ατμόσφαιρας»; Ξέρει ο κ. Τσούκας για την επίθεση, την οποία δέχτηκε ο ακαδημαϊκός και ερευνητής Χριστόφορος Χριστοφόρου γιατί δημοσιοποίησε τις απόψεις του για την χειραγώγηση των ΜΜΕ το 2004; Εκείνο ήταν κριτική σκέψη απέναντι στην εξουσία – και με κόστος.

Ο κ. Τσούκας, αντίθετα, πρόσφερε ένα ψευδογεγονός στην υπάρχουσα εξουσία των ΜΜΕ.

Ας δούμε το πλαίσιο και το κλίμα: τη βδομάδα κατά την οποία παίχτηκε το ψευδογεγονός Τσούκα υπήρχε μια νέα επίθεση ενάντια στο Πρόεδρο, μέσα στα πλαίσια των συζητήσεων για το κυπριακό. Οπότε, η επαναφορά του θέματος με το

Μαρί χρειαζόταν μια νέα διάσταση, αφού το σενάριο «αγανακτισμένοι» και δρ. Μακαρία έχει φθαρεί – παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της κ. Σιζοπούλου και τις προσπάθειες κατασκευής «επαληθευμένων προφητειών». Τα κείμενά της τον Αυγούστου του 2011, όπως και τα πρωτοσέλιδα της σύνταξης του Φιλελεύθερου τότε, τα οποία προσπαθούσαν να «αναγγείλουν» νέα ψευδογεγονότα με τη μορφή «συγκρούσεων» και «αντιπαραθέσεων», θα μείνουν μνημειώδη όσο περνά και καιρός και η απόσταση αφήνει τη μονομέρεια να φανεί σε όλο της το μεγαλείο. Στο κείμενο της Τετάρτης 1ης Φεβρουάριου, η παρουσίαση ήταν κάπως πιο ισορροπημένη στο βαθμό που παρουσίαζε και κριτικά σχόλια, αλλά η ανάγκη της να συνδέσει το υπό κατασκευή γεγονός με το θέμα της το καλοκαίρι είναι εξόφθαλμο από την επαναλαμβανόμενη χρήση της λέξης αγανάκτηση. Η όλη έμφαση, ωστόσο, είναι τεκμήριο της κατασκευής – στην πραγματικότητα το άρθρο του κ. Τσούκα ελάχιστα απασχόλησε στην κυπριακή μπλοκόσφαιρα. Είτε λοιπόν η δημοσιογράφος δεν ξέρει για αυτή τη διάσταση της Δημόσιας Σφαίρας, είτε θεώρησε το μπλογκ του κ. Τσούκα ως το «κέντρο του σύμπαντος» Φτωχή δημοσιογραφία, ελλειπτική πληροφόρηση, αλλά the show must go on – έστω και με την «αμφιλεγόμενη σχέση με την πραγματικότητα» που έχουν τα ψευδογεγονότα. Την Παρασκευή, ήταν η κατάθεση του θεμέλιου λίθου και αφού το θέμα, το οποίο ανέλαβε να προωθήσει ο Φιλελεύθερος δεν φαινόταν να πιάνει γενικότερα, έπρεπε να γίνει και το cheerleading.

Τελικά, ο Χριστόφιας έκλεισε το θέμα με αποστομωτικό, μπορεί να πει κάποιος τρόπο. Όπως είχε παρατηρήσει ο ανθρωπολόγος P. Loizos, η γενιά των αριστερών στην οποία ανήκει ο κ. Χριστόφιας τρέφουν μια ιδιαίτερη εκτίμηση για τους «μορφωμένους», ακόμα και όταν τους κάνουν κριτική. Έτσι λοιπόν, αφού θύμισε ότι κάποιοι προσπαθούσαν για δεκαετίες να εμποδίσουν τη δημιουργία τοπικού πανεπιστημίου, ζήτησε ο ίδιος από τους ακαδημαϊκούς να κάνουν παρεμβάσεις «έστω και αν μας κρίνουν», είπε.

Χάλασε το show που οικοδομούσαν στο Φιλελεύθερο.

Την επομένη, ο Α. Μιχαηλίδης άλλαξε θέμα και δεν τόλμησε να σχολιάσει. Απλώς στο νέο θέμα της αντιπολιτευτικής του έμφασης, για τα πρόστιμο της ΑΗΚ για καθυστερημένα τέλη, θυμήθηκε και τη φράση του Δ. Χριστόφια «χάσαμε την ανθρωπιά μας;». Προφανώς, δεν μπορούσε να σχολιάσει τη δήλωση της προηγούμενης μέρας, και να αντιμετωπίσει την κατάρρευση της ρητορικής μιας

βδομάδας, δύο πρωτοσέλιδων διαφημιστικών τίτλων κ.ο.κ. Ο Χριστόφιας δεν έκανε παράπονο για την κριτική – την αποδέκτηκε, έστω και αν διαφωνούσε μαζί της. Ο Τάσσος μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο; Ο ίδιος ο κ. Μιχαηλίδης;

Εκείνη τη βδομάδα, ο διευθυντής σύνταξης του Φιλελευθέρου είχε αποδυθεί και σε άλλη παράλληλη, έντονη επίθεση ενάντια, πάλι, στο Χριστόφια για μια δίκη για «οχληρία» λόγω της «υβρισίας» εναντίον του προέδρου. Το ότι κανένας δεν υπέδειξε στον Α. Μιχαηλίδη ότι ο ίδιος λογοκρίνει μόνιμα απόψεις και επιστολές με την δικαιολογία της «βρισιάς», είναι εκφραστικό του επιπέδου της μη-κριτικής που έχει επιβάλει στην εφημερίδα. Το ότι έχει απολύσει την Σ. Ουλούνταγα για ακριβώς το ίδιο θέμα , τη δήθεν υβριστική διατύπωση, προφανώς το ξέχασε.

Αξίζει να δούμε και το πώς έκλεισε το θέαμα του ψευδογεγονότος. Εδώ ο κ. Τσούκας δεν αποδείχτηκε απλώς αντιφατικός στην προσπάθεια του να διεκδικήσει δημόσιο ρόλο κατά την διάρκεια μιας ιδιοτελούς εκστρατείας αυτοπροβολής. Αποκάλυψε μια βαθύτερη σύγχυση όσον αφορά στην κατανόηση των εννοιών με τις οποίες προσπάθησε να εμπλακεί - ιδιαίτερα της έννοιας της "ηγεσίας" σε σχέση με τα παραδείγματα, τα οποία παραθέτει και τις προεκτάσεις των θεωρητικών παραδόσεων τις οποίες εκπροσωπούν τα άτομα-παραδείγματα.

Την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου η κ. Σιζοπούλου είχε συνέντευξη με το εβδομαδιαιο "θέμα της" με τίτλο «Αλογόμυγα της πόλης» ο πνευματικός άνθρωπος.» όπου ο κ. Τσούκας υιοθετεί τον ρόλο της αλογόμυγας. Αφού η δημοσιογράφος επαναλαμβάνει, για πολλοστή φορά, ότι έγραψε κείμενο, λες και ανέβηκε στο Έβερεστ, καταλήγει και με μερικά λόγια του κ. Τσούκα. Αν υπήρχε, βέβαια, ειλικρίνεια ή έστω δημοσιογραφική συνέπεια, θα ρωτούσε η δημοσιογράφος και θα απαντούσε ο καθηγητής τί νομίζει για τη δήλωση Χριστόφια της Παρασκευής. Το όλο θέμα αποσιωπάται ως ένα ένοχο μυστικό. Και θα ήταν ένα τέλος αν ο κ. Τσούκας δεν άνοιγε, στη συνεχή προσπάθεια του για αυτοπροβολή δανειζόμενος εικόνες και ξένα φωτοστέφανο, ένα κεφάλαιο με συγκρίσεις που καταλήγει να είναι αποκαλυπτικό άγνοιας και εντυπωσιακής αδυναμίας εκ μέρους του να κατανοήσει τις προεκτάσεις των αναφορών του. Και αστείο τελικά. Η δημοσιογράφος μπορεί να εκστασιάστηκε, αν κρίνουμε από τα γραφτά της, μπροστά στις φανταχτερές πέτρες του ιεραπόστολου, αλλά το να εκτίθεται δημόσια κάποιος έτσι, είναι και κωμικό.

Σε μια προσπάθεια να αναφερθεί στο ρόλο του ακαδημαϊκού, με φόντο το εαυτό του εννοείται, είπε: «*Δεν παραξενεύεται κανείς με τις δημόσιες παρεμβάσεις του Νόαμ*

Τσόμσκι στην Αμερική ή με αυτές της Τζούλια Κρίστεβα, του Αλέν Μπαντιού και τόσων άλλων διανοουμένων στη Γαλλία….Σε μια ώριμη δημοκρατία αναμένεται από τους πνευματικούς ανθρώπους να παρεμβαίνουν – να ασκούν πνευματική ηγεσία.»

Αν δεν πετούσε λέξεις και ονόματα σαν στραγάλια ο κ. Τσούκας, θα ήξερε ότι διανοούμενοι όπως ο Τσόμσκι είναι λογοκριμένοι από τα μεγάλα ΜΜΕ στις ΗΠΑ. Δεν προβάλουν τις απόψεις του με συνεχόμενα πρωτοσέλιδα οι New York Times και η Wall Street journal, όπως έγινε στη δική του περίπτωση με τον Φιλελεύθερο. Αν ήξερε θα καταλάβαινε ότι ο ρόλος που έπαιζε στο ψευδογεγονός της Σύνταξης του Φιλελεύθερου είναι αυτός του καθεστωτικού εκπρόσωπου, με την ορολογία του Τσόμσκι, ο οποίος χρησιμοποιείται για να λογοκρίνει την πραγματικότητα –όπως κάνουν τα κυρίαρχα Μέσα. Η άγνοια του είναι, όντως, εντυπωσιακή. Ένα από τα πρώτα βιβλία του Τσόμσκι, το «American Power and the New Mandarins» είναι ίσως αρμόζων για την κατάσταση και το ρόλο του κ. Τσούκα.

Αν αυτό, όμως, είναι άγνοια γεγονότων και τεκμηρίων, η αναφορά σε «πνευματική ηγεσία» αποτελεί ένα τεκμήριο της ευρύτερης εννοιολογικής σύγχυσης του κ. Τσούκα. Η ιεραρχική έννοια, της ηγεσίας, όπως τη χρησιμοποιεί, παραπέμπει σε ρητορική επαρχιακού γυμνασιάρχη άλλης εποχής, παρά σε διανοούμενους της ελευθεριακης-αναρχικής η της κομμουνιστικής παράδοσης – με ρίζες μάλιστα στην μαοϊκή πολιτιστική επανάσταση. Δηλαδή θα δεχόταν ο Ν. Τσόμσκι, ας πούμε, να αυτοπροσδιοριστει σαν «πνευματικός ηγέτης»; Καλά, δεν διάβασε τίποτα από έργο του ο κ. Τσουύκας; Η έννοια της «ηγεσίας» - ως αυτόκλητος ιεραρχικός θεσμός - είναι ότι θεωρεί ως στόχο της κριτικής του ο Τσόμσκι – και στην αναφορά του ρόλων των «διανοουμένων» της ελίτ, από το 1920 στις ΗΠΑ και στην ευρύτερη κοσμοθεωρία του. Όσο για την αναφορά στον Μπαντιού από κάποιον, όπως ο κ. Τσούκας, ο οποίος προσφέρεται και γίνεται όργανο σε αντικομουνιστική εκστρατεία, είναι επίσης άξιον απορίας. Δεν καταλαβαίνει ή δεν ξέρει ο κ. Τσούκας; Ας ρωτήσει τον κ. Μιχαηλίδη για την άποψη του για τους κομμουνιστές – και για τα θλιβερά, στην άγνοια και εμπάθεια τους, κείμενα του. Αφού, όμως, ρίχνει και την Κρίστεβα στον αγώνα νομιμοποίησης του ψευδογεγονότος, θα ήταν ίσως αρμόζων για τον κ. Τσούκα να καταπιαστεί κάπως με το βιβλίο της «The sense and non-sense of Revolt». Κάτι μπορεί να αποκωδικοποιηθεί για την ασυνείδητη ανάγκη μερικών να θέλουν προβολή ως ηγέτες, ενώ λειτουργούν ως διαφημιστικά φωτάκια στις εκστρατείες άλλων.

Διεθνή

Ένα μικρό σοκ από τη Ρωσία: και ξαφνικά οι οπαδοί του Πούτιν γέμισαν τους δρόμους

Μετά από τις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας του Δεκέμβρη, η αντιπολίτευση είχε προαναγγείλει μια νέα εκδήλωσης στις 4 Φεβρουαρίου. Και η εκδήλωση είχε διαφημιστεί έντονα και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Και ενώ όλα φαίνονταν να πηγαίνουν ομαλά με μια μικρή ανησυχία από δυτικά ΜΜΕ για τον καιρό, λόγω της χαμηλής θερμοκρασίας, ξαφνικά προέκυψε ένα μεγάλο πλήθος, αλλά σε λάθος χώρο. Η διαδήλωση της αντιπολίτευσης έγινε, είχε από ότι φαίνεται γύρω στις 30,000 κόσμο, και ήταν περίπου ανάλογη με την εκδήλωση του Δεκέμβρη. Αλλά η είδηση της ημέρας ήταν μια άλλη εκδήλωση που ελάχιστα είχε διαφημιστεί – τουλάχιστον στο εξωτερικό: οι οπαδοί του Πούτιν μαζεύτηκαν δυναμικά με σύνθημα «Έχουμε πολλά να χάσουμε». Αυτή η εκδήλωση είχε πάνω από 100,000 και παρά τις προσπάθειες των δυτικών ΜΜΕ και των υποστηρικτών της εκδήλωσης της αντιπολίτευσης να τη μειώσουν, τα μεγέθη ήταν σαφή και από τις οθόνες. Αργά το βράδυ, οι ανταποκρίσεις από τη Ρωσία μιλούσαν πια για διαδηλώσεις υπέρ και εναντίον του Πούτιν, αντί το έτοιμο πια σενάριο για μαζική αμφισβήτηση του ρώσου ηγέτη. Σίγουρα, υπήρξε κινητοποίηση του μηχανισμού που στηρίζει τον Πούτιν, αλλά το πλήθος ήταν από ότι φάνηκε απρόσμενα μεγάλο – εκφράζοντας ίσως και ευρύτερες δυναμικές, καθώς η χώρα μπαίνει σε προεκλογική περίοδο - αλλά και καθώς οι διεθνείς εξελίξεις λειτουργούν με το δικό τους τρόπο στα ρωσικά δεδομένα.

Η αντεπίθεση των οπαδών του Πούτιν είχε ήδη ξεκινήσει με μαζική εκδήλωση στο Αικατερίνιμπουργκ, όπου συγκροτήθηκε εκδήλωση στο πρότυπα του «λαϊκού μετώπου», το οποίο έχει υιοθετήσει σαν πλατφόρμα ο Πούτιν. Η εκδήλωση έγινε με έμφαση στον «εργαζόμενο». Οπότε και οι ανταποκρίσεις από την εκδήλωση στη Μόσχα έδιναν έμφαση στο ότι ήταν εργαζόμενοι που είχαν έντονη καχυποψία για τους «πράκτορες της δύσης», τους οποίους κατηγορούν ότι θέλουν να κατασκευάσουν μια «πορτοκαλί» - όπως στην Ουκρανία το 2005 - «εκτροπή».

Αξίζει να αναφερθεί ότι έγιναν και δύο ακόμα πιο μικρές εκδηλώσεις στη Μόσχα – μια των ακροδεξιών του Ζιρινόφσκι, που είχε περίπου 1000 άτομα και μια των νεοφιλελεύθερων με 150.

Οι ηγέτες του Κομμουνιστικού κόμματος και του κεντροαριστερού «Δίκαιη Ρωσία» που θα εμφανίζονταν στο συλλαλητήριο της αντιπολίτευσης δεν εμφανίστηκαν τελικά – αφού, έτσι και αλλιώς, τις τελευταίες βδομάδες άρχισαν και αυτοί να εκφράζουν καχυποψία για «δυτικές επεμβάσεις». Υπήρξαν, πάντως, αρκετές κόκκινες σημαίες στη διαδήλωση της αντιπολίτευσης.

Το ότι οι εκδηλώσεις έγιναν ακριβώς την ημέρα, την οποία επέλεξε η Χ. Κλίντον να μετατρέψει σε μέρα αντιπαράθεσης στο Συμβούλιο Ασφαλείας για τη Συρία, μπορεί να μην ήταν βέβαια τυχαίο.

Μια ακόμα απόπειρα επίθεσης στη Συρία: μια θεαματική ομοβροντία «σφαγών» με στόχο την εκβιασμό απόφασης στο Σ.Α.

Όταν οι Σαουδάραβες αποφάσισαν να σταματήσουν τη λειτουργία των παρατηρητών του Αραβικού Συνδέσμου στη Σύρια, αφού δεν κατέγραφαν αυτά πού θα ήταν βολικά για την εκμαίευση μιας απόφασης για ξένη επέμβαση, ήταν αναμενόμενο ότι θα προσπαθούσαν να κερδίσουν ένα ψήφισμα ανάλογο με εκείνο, που οδήγησε στην εισβολή στη Λιβύη με άλλο τρόπο.

Κατά τη διάρκεια της βδομάδας κινούνταν δύο παράλληλες διαδικασίες. Στο μεν ΟΗΕ γίνονταν προσπάθειες για νέο ψήφισμα, ενώ στη Συρία η ένοπλη αντιπολίτευση προσπαθούσε να δημιουργήσει κλίμα χάους για να εκμαιεύσει την επέμβαση. Η αποτυχία να εμφανιστεί η αντιπολίτευση ότι ελέγχει «προάστια της Δαμασκού», ακολουθήθηκε από μια νέα αποτυχία την Πέμπτη, όταν η έκκληση για μαζικές διαδηλώσεις για την επέτειο της καταστολής της ισλαμικής εξέγερσης στη Ζάμα, δεν φάνηκε να έχει την αναμενόμενη ανταπόκριση. Οι περισσότερες πλατείες σύμφωνα με τα μη-δυτικά πρακτορεία, τα οποία καλύπτουν και την οπτική των συριακών ΜΜΕ, γέμισαν με υποστηρικτές την κυβέρνησης. Οπότε, το μόνο χαρτί που έμεινε, στην αντιπολίτευση ήταν, όπως και τον Δεκέμβρη, η δημιουργία κλίματος για «μακελειό» την Χομς. Η Χομς είναι μια πόλη διχασμένη ανάμεσα σε υποστηρικτές και αντίπαλους της κυβέρνησης από την αρχή των επεισοδίων.

Έτσι, ενώ φαινόταν να προχωρεί ένα είδος συμβιβασμού στο Συμβούλιο Ασφάλειας με βάση τη ρωσική θέση για αποφυγή αναφοράς σε εμπάργκο οπλών και σε παραίτηση του Άσσαντ, ξαφνικά στο τέλος της βδομάδας οι αμερικανοί επανέφεραν το σχέδιο των Σαουδαράβων. Η κίνηση αυτή συνοδεύτηκε το πρωί του Σαββάτου από ένα νέο επικοινωνιακό κλίμα ομοβροντίας για «σφαγή» στη Συρία – αντίστοιχο του

κλίματος που καλλιεργήθηκε πριν τα Χριστούγεννα, και πιο παλιά στη Λιβύη. Η αντιπολίτευση άρχισε να ανεβάζει στο ίντερνετ μια σειρά από παραγωγές βίντεο - φαίνεται να υπάρχει μια οργωνωμενη βιομηχανία παραγωγής τέτοιων φιλμ - με την βοήθεια ενδεχομένως ειδικών εκτός Συρίας - «πτωμάτων» και «αιμάτων», τα οποία δεν μπορούσαν μεν να τεκμηριωθούν, αλλά με την αναπαραγωγή τους από τον Αλ Τζαζίρα και τον Αλ Αραμπίγια, και ακολούθως από τα δυτικά ΜΜΕ, δημιούργησαν ένα κλίμα υστερίας για άμεση απόφαση στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Σε αυτόν τον επικοινωνιακό κουρνιαχτό, όπου η ίδια ατεκμηρίωτη πληροφορία ανακυκλωνόταν σε πολλά ΜΜΕ και φαινόταν να κερδίζει «εγκυρότητα» με την απλή επανάληψη και την σκόπιμη «φρίκη» των κατασκευασμένων βίντεο, η οπτική της συριακής κυβέρνησης, και των υποστηρικών της, ότι είχε γίνει επίθεση ενόπλων της αντιπολίτευσης και ότι οι αριθμοί που αναφέρονταν ήταν ψέματα για να δημιουργηθεί κλίμα επέμβασης στον ΟΗΕ, εξαφανίστηκε πλήρως από τα δυτικά ΜΜΕ.

Το τί έγινε στην Χομς θα φανεί βέβαια αργότερα - ήδη αρχίζει γίνεται παραδεκτό από μερικά ΜΜΕ ότι «υπήρξαν υπερβολές» - αλλά σε εκείνο το κλίμα είναι αστείο να πιστεύει κάποιος ότι η συριακή κυβέρνηση είχε οποιαδήποτε κίνητρο να κάνει σφαγή που θα σήμαινε ξένη επέμβαση. Είναι πιο λογικό ότι οι ένοπλοι της αντιπολίτευσης έκαναν επίθεση και ακολούθησαν μάχες τις οποίες προσπάθησε να χρησιμοποιήσει η αντιπολίτευση. Με δεδομένη την διαδικασία στο Συμβούλιο Ασφαλείας την προηγούμενη βδομάδα και την αναγγελία της Χ. Κλίντον για ανοικτή συνεδρία το Σάββατο, τα συμφέροντα και τα κίνητρα για την κατασκευή κλίματος «σφαγής» ήταν σαφή – να ασκηθεί πίεση στην Ρωσία να αποδεκτή το σχέδιο των Σαουδαράβων, και ακολούθως, μέσα από την διαδικασία της αυθαίρετης ερμηνείας μερών του ψηφίσματος να προχωρήσει μια διαδικασία επέμβασης. Παρακολουθώντας την όλη διαδικασία, είναι πραγματικά εντυπωσιακό πως μια μερίδα αραβικών καθεστώτων, είναι διατεθειμένη, να χρησιμοποιήσει τη δυτική στρατιωτική μηχανή ενάντια σε άλλους άραβες.

Η Ρωσία όμως και η Κινά, αυτήν την φορά «δεν μάσησαν», και έθεσαν βέτο.

Ο Ομπάμα έβγαλε μια δακρύβρεχτη ανακοίνωση.

Την ίδια μέρα στη Λιβύη, για να υπάρχει και ένα συγκριτικό μέτρο, ανακοινωνόταν ότι οι αντικανταφικοι από την πόλη Ζιντάν είχαν δολοφονήσει μετά από βασανιστήρια ένα από τους αξιωματούχους της Λιβιυκής πρεσβείας στο Παρίσι – ο

οποίος μάλιστα είχε προσχωρήσει τους αντικανταφικούς πριν το θάνατο του Καντάφι. Τα βασανιστήρια τα τεκμηρίωσε και δυτική πηγή.
http://www.uruknet.info/?p=m85411&hd=&size=1&l=e

Ο Ομπάμα, προφανώς, θέλει να διασφαλίσει «τρόπαια» νικών για την προεκλογική του εκστρατεία – αφού έχει ανακοινώσει τώρα ότι θα αποχωρήσουν οι αμερικανικές δυνάμεις από το Αφγανιστάν. Η αποχώρηση θα γίνει και λόγω αδιέξοδου στον πόλεμο, αλλά ως προσπάθεια να κερδιθούν αντι-πολεμικοί ψήφοι. Οπότε μια ακόμα «νίκη» στον αραβικό κόσμο θα αναπυρώσει το κενό της Αφγανικής υποχώρησης. Αξίζει, βέβαια, να ανέρθει ότι η αποχώρηση από το Αφγανιστάν έχει και ευρύτερες διαστάσεις – και λόγω των νέων συμμαχιών των αμερικανών με τους ισλαμιστές σε μια σειρά χωρών, αλλά και των εντάσεων με το Πακιστάν.

Αλλά, πέρα από τις επιθυμίες του Ομπάμα, προφανώς, όπως έδειξε και η μαζική εκδήλωση στη Μόσχα, έχουν και άλλοι εκλογές και οι απαιτήσεις αλλού δεν είναι ακριβώς οι ίδιες με του Λευκού Οίκου.

Ιράν και πετροδολάρια

Η αντιπαραθεση Ιράν-ΗΠΑ φαίνεται να αποκτά μια νέα διάσταση μετά τα μέτρα της Δύσης με στόχο το εμπάργκο στις εξαγωγές Ιρακινού πετρελαίου. Ήδη έγινε γνωστό ότι η Ινδία προθυμοποιήθηκε να αγοράσει ιρακινό πετρέλαιο σε χρυσό, ενώ στις σχέσεις Ιράν-Ρωσίας και Κίνας φαίνεται να έχει επίσης αντικατασταθεί το δολάριο.

Η θέση του δολαρίου ως του βασικού νομίσματος στις αγορές πετρελαϊκών προϊόντων είναι από τα βασικά στοιχεία τα οποία συγκρατούν ακόμα το δολάριο ως υπερτιμημένο νόμισμα. Πολλοί παρατηρητές, όπως ο αναλυτής στο λινκ πιο κάτω, θεωρούν ότι η βασική αιτία για την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ το 2003, αλλά και για τη δυτική επέμβαση στην Λιβύη το 2011 ήταν η απόπειρα των καθεστώτων γύρω από τον Σαντάμ ή τον Καντάφι να αντικαταστήσουν το δολάριο στην πρώτη περίπτωση με το ευρώ, ενώ στη δεύτερη με αφρικάνικο νόμισμα.

Στην περίπτωση του Ιράν το δυτικό εμπάργκο φαίνεται να επιταχύνει την αντικατάσταση του δολαρίου, αλλά και να προσθέτει υπόγειους οικονομικούς λόγους στην αντιπαράθεση.

http://rt.com/news/iran-attack-us-allegations-243/

Οι Anonymous κερδίζουν τις κρατικές δομές στο γήπεδο τους

Κάθε βδομάδα φέρνει και μια νέα διάσταση στον πόλεμο του δικτύου των **anonymous** ενάντια στην εξουσία – κρατική ήη εμπορική – στο ίντερνετ.

Στα μέσα της περασμένης βδομάδας, ανακοίνωσαν ότι είχαν καταφέρει να παρέμβουν και να παρακολουθήσουν την συζήτηση μέσω email του FBI και της Scotland Yard. Ο εξευτελισμός για τις κρατικές αρχές ήταν έκδηλος, αφού η συζήτηση, η οποία υποκλάπηκε αφορούσε ακριβώς τους χάκερς και η όλη πράξη είχε τη σημειολογία της δήλωσης: «Δεν μπορείτε να κρυφτείτε από εμάς».

Ταυτόχρονα, οι anonymous δημοσιοποίησαν τα έγγραφα του δικηγορικού γραφείου, το οποίου υπερασπίστηκε τους στρατιώτες που έκαναν την μαζική δολοφονία στην Haditha του Ιράκ.

Το κείμενο το οποίο άφησαν είναι εκφραστικό..

«*Ως μέρος των συνεχιζόμενων προσπαθειών μας για να αποκαλύψουμε τη διαφθορά του συστήματος των δικαστηρίων και τν βαρβαρότητα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, θέλουμε να επιστήσουμε την προσοχή στον USMC SSgt Frank Wuterich, ο οποίος μαζί με την μονάδα του δολοφόνησαν δεκάδες άοπλους αμάχους κατά τη διάρκεια της ιρακινής κατοχής. Μπορείτε να το πιστέψετε ότι οι ποινές του μειώθηκαν σε ανθρωποκτονία εξ' αμελείας κα γλίτωσε με απλή μείωση μισθού;*»

http://www.uruknet.info/?p=m85401&hd=&size=1&l=e

Ταυτόχρονα, στην Πολωνία καταγράφτηκε η πρώτη κυβερνητική υποχώρηση μετά την απόφαση της κυβέρνησης να μην επικυρώσει την νομοθεσία για ACTA [Anti—Counterfeigting Trade Agreement].

Ανάλογες εκδηλώσεις γίνονται και στη Σλοβενία.

http://www.euronews.net/2012/02/05/anti-acta-sentiment-in-slovenia-greece-and-poland/

Κινητοποιήσεις γίνονται επίσης και την Ελλάδα.

http://tvxs.gr/news/internet-mme/oi-anonymoys-hackers-xtypisan-tin-istoselida-toy-yp-dikaiosynis